

bản vào năm 1888

của William Ernest Henley^[15] (1849-1903).

Đứng thẳng dậy giữa bóng đêm thâm lặng

Mặc cuộc đời bất hạnh luôn đảo điên

Dù tạo hóa vô tình hay trao tặng

Tâm hồn ta vẫn mãi mãi minh kiên.

Mỗi bước đi có thể sẽ thất bại

Xin đừng khóc và đừng oán trách ai

Dòng chảy ấy vẫn vô tình thế đấy

Dù tổn thương, nhưng xin hãy ngẩng đầu.

Hãy vượt qua nước mắt và căm hận

Đừng sợ hãi bóng đêm mà lặng câm

Vòng thách thức tháng năm vẫn quanh quẩn

Sẽ vượt qua, nếu dũng cảm quyết tâm.

Dù cuộc sống là cánh cửa khép chặt

Và nỗi đau luôn cắt xé tim ta

Hãy vững tin vào bản thân bạn nhé

Luôn nhớ rằng vận mệnh là chính ta.

Trăng tròn vừa mới lên trên đỉnh núi. Tôi chưa bao giờ thấy trăng sáng đến vậy. Khi tôi đứng ngắm trăng, tôi lại chợt nảy ra một ý nghĩ khác. Nó như